

Spolupráce s polskými umělci

Loutkové divadlo Radost v Brně má družbu s divadlem Marcinek v Poznani. Soubory si v minulých letech vyměnily inscenace. K užší spolupráci dochází nyní, kdy ředitelka divadla Marcinek Leokadia Serafinowiczová a výtvarník Jan Berdyszak nastudovali s herci Radosti hru Aj tak, tak se jsou mák (premiéra 9. března).

Text přeložil a upravil Antonín Tomáš. A je to zvláštní text — skládačka z říkadél a písniček, kterou herci dotvářejí gesticky a mimicky s cílem provokovat fantazii dětí. Jenom dítě, které je schopno přistoupit na zásady poetického divadla s různými překvapeními, může být tímto typem divadla uspokojeno. Inscenátoři nesledují ovšem jako cíl hry pro hru, nýbrž chtějí tím, že získají děti k aktivní účasti, ukázat mu život v celé jeho šíři a rozmanitosti — od projevů zvířat, maškarního bálu až po válku a odhalení její zřůdnosti. Integrovaní součástí inscenace jsou předměty z vrbového proutí (kola, válce atd.), z nichž herci v průběhu svých akcí skládají různá seskupení, věže, děla atp. V inscenaci jsou zaměstnáni jenom čtyři herci: dva paňácové (Karel Karas a Jan Čisářík), vymyšlejší různé zálužnosti, žalobníček (Zora Bílková) a pohodlí propadající král Komuhrál (Mirko Matoušek). Jejich slovní i pohybový projev musí být ovšem perfektní. A třeba říci, že byl.

Neměl jsem štěstí: viděl jsem reprízu v neděli 11. března odpoledne, která byla málo navštívena; proto jsem nemohl sledovat reakce hlediště obsazeného dětmi naplno. Dozajista najde se mezi dětmi několik vrstev vnímavosti a připravenosti pro tento druh divadla. Ale pokus, s nímž přišli polští divadelníci (ostatně jej předtím udělali již v šesti státech), stojí za to, aby se v něm pokračovalo; je třeba vést děti k všestrannému rozvíjení jejich aktivní tvořivosti.

(9)